

διδασκῆς. Ὡς καὶ ὁ ἐνδεχόμενος βῆξ τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀκούεται. Ὑπάρχουσι πολλαὶ τάξεις ἀνθρώπων, εἰς οὓς μεγάλην εὐκολίαν παρέχει τὸ νέον τοῦτο ἐγχείρημα. Οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ κλινῆρεις, ὅσοι ἐπὶ μακρὸν ἐστεροθήσαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, δύνανται τώρα νὰ εἶνε παρόντες, ἂν οὐχὶ τῆ σαρκί, τοῦλάχιστον τῆ ἀκοῆς. Ἐπειτα εἶνε οἱ φρουροὶ καὶ οἱ ὑπεύθυνοι διὰ δημοσίας ὑπηρεσίας, οἵτινες εἶνε πάντοτε ἀπηρχολημένοι τὴν Κυριακὴν. Μέχρι τοῦ νῦν περὶ τοὺς ἐξήκοντα ἄνθρωποι ὠφελήθησαν ἐκ τῆς εὐσεβοῦς ταύτης ὑπηρεσίας τοῦ τηλεφώνου, οἵτινες ἄλλως θὰ ἔμενον ἐπὶ χρόνους ἀνεκκλησιαστοί.

ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Ἰδέν τινὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγορεύσεων, ὅσαι ἐκφωνοῦνται κατὰ τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν τοῦ λόρδου δημάρχου τοῦ Λονδίνου, δύνανται νὰ λάβῃ τις ἐκ τοῦ παραδείγματός τοῦ πρώην λόρδου δημάρχου Οὐάιτχεντ, ὅστις προσεφώνησεν οὐχὶ ὀλιγωτέρως τῶν 1,900 ὁμιλιῶν καὶ συναθροίσεων. Πολλάκις συνέβαινε ν' ἀπαγγέλλη ἐξ καὶ ἐπτὰ προσφωνήσεις τὴν ἡμέραν, ὧν τινες εἶχον καὶ μῆκος ἰκανόν· τὰ δὲ θέματά των περιλαμβάνουσι σχεδὸν ὅλον τὸ πεδῖον τῶν νεωτέρων καὶ συγχρόνων ζητημάτων, οἷον τοῦ κοινωνικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ καλλιτεχνικοῦ, τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος. Ὡστε, διὰ νὰ δημαρχεῖσθαι τις ἐπαξίως ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως, πρέπει νὰ διακρίνεται καὶ ἐπὶ ἐγκυκλοπαιδικῆ μορφώσει καὶ πολυμαθείᾳ.

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕ ΝΕΡΟΝ

Πρωτότυπος μονομαχία ἐγένετο προσφάτως ἐν Ἀμβέρσῃ, ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. Δύο κύριοι ἐκ Λιέγης, ἀφοῦ εἶχον κουρασθῆ ἐκ περιπάτων καὶ θεαμάτων δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐλάμβανον ἀναψυχὴν ἐν τινι καφενείῳ τόσον ἐνεργῶς, ὥστε ἀπὸ τοῦ ζήσου εἰς τὸ βράνδι καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιχειρημάτων εἰς τὰς ὕβρεις, κατήντησαν εἰς τὰ ῥαπίσματα. Αἷμα μίνον ἠδύνατο νὰ ἐκπλύνῃ τὰς ἀμοιβαίας των ὕβρεις, ἀλλ' ἐπειδὴ θανάσιμα ὄπλα δὲν ἦσαν ἀναγεγραμμένα εἰς τὰς πινακίδας πρὸς χρῆσιν τῶν θαμώνων, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ καφενείου ἐπρότεινε ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἦτο ἔρημος, οἱ ἀντίπαλοι ἠδύνατο νὰ ἐκμηδενίσωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον διὰ τῆς ψυχρολουσίας, καὶ ἐνεχείρισεν εἰς ἑκάτερον εὐδάσπακτον ὑδραντλίαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ δὲν εἶνε τόσον παροξυντικὸν μέσον, οἱ μαχόμενοι, ἀφοῦ ἐβράχυσαν ἕως τὸ κόκαλον, ἔσφιγγαν ἀλλήλων τὰς χεῖρας καὶ ἐπῆγαν ν' ἀλλάζωσιν ἐνδύματα.

ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ἰα τ ρ ός : Σοῦ ἔρχονται συχνὰ οἱ πόνοι, κῆρ Δημήτρῃ;

Δημήτρης : Κάθε πέντε λεπτά.

Ἰα τ ρ ός : Καὶ βαστούν πολὺ;

Δημήτρης : Ὡς μισὴ ὥρα!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν συνεδρίῳ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Λαογραφίας ὁ Ἄγγελος Τζῶν Κούδ ἐπαρουσίασε στατιστικὴν τινὰ τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως ἐκπλήξασαν καὶ τοὺς ἐνθουσιωδέστατους τῶν φιλολόγων. Ἐπὶ παραδείγματι, εἶπεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γιγαντιαίας πόλεως μεγάλως ὑπερβάλλει τὸν πληθυσμὸν τεσσάρων συλλήβδων τῶν μεγίστων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, τῶν Παρισίων, Βερολίνου, Βιέννης καὶ Ῥώμης· προσέθετε δὲ ὅτι ἂν αἱ μεγάλαί τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως λεωφόροι ἐσχηματίζοντο εἰς συνεχῆ γραμμὴν, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὀδεύσῃ δι' αὐτῆς ἀπὸ Λονδίνου εἰς τὸ δυτικώτατον τῶν Βρετανικῶν νήσων, κἀκεῖθεν διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸ στόμιον τοῦ κόλπου Ἀγ. Λαυρεντίου, ἢ κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν ἠδύνατο νὰ διασχίσῃ τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν πολὺ πέραν τῶν Οὐραλίων. Εἶπεν ὅτι οἱ σωλῆνες τῶν ὑδραγωγείων τῆς πόλεως ἠνωμένοι θὰ ἐξετείνοντο εἰς ἀπόστασιν 4,760 μιλίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θνησιμότητα τῆς μεγαλοπόλεως, αὕτη, ἐνὸς πρὸ δύο ἑκατονταετηρίδων, τῷ 1680, ἦτο 80 ἐπὶ τοῖς χιλίοις κατ' ἔτος, κατὰ τὸ 1890 εὐτυχῶς ἡλαττώθη, εἰς 19 ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

+

Τὸ Βρετανικὸν θησαυροφυλάκιον ἐπλήρωσε κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη τὰ ἐπόμενα ποσὰ διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ἐπιτρόπων τοῦ Σκωττίας ἐν Ἀγγλίᾳ, Σκωτίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ. Ὁ μὲν Γεν. εἰσαγγελεύς, πλὴν τοῦ μισθοῦ τῶν 7 χιλ. λιρῶν ἐτησίως ἔλαβεν ὡς ἐπιμίσθια τῷ 1887—1888, λίρας 4,655, τῷ 1888—1889, 5,014, τῷ 1889—1890, 2,179 καὶ τῷ 1890—1891, 2,782. Ὁ δὲ γενικός σύμβουλος ἔλαβε πλὴν τοῦ μισθοῦ τῶν 6 χιλ. λιρῶν ἐτησίως τὰ ἐξῆς ἐπιμίσθια κατὰ τὰ 4 ἔτη : 3,779· 5,056· 2,300· 2,044. Ὁ λόρδος συνήγορος τῆς Σκωτίας ἔλαβεν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τῶν 3,279 λιρῶν καὶ 20 σελλινίων, ἐπιμίσθια μέχρι 89 λιρῶν διὰ τὰς μὴ ἐριστικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἄλλα ἀπὸ 137 μέχρι 547 λιρῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀπαιτούσας δικαστικὸν ἀγῶνα. Ὁ γενικός σύμβουλος τῆς Σκωτίας, πρὸς τῷ μισθῷ τῶν 955 λιρῶν ἔλαβεν ὡς ἐπιμίσθια διὰ τὰς διαφιλονεικουμένας ὑποθέσεις ἀπὸ 135 μέχρι 421 λιρῶν, καὶ ἀπὸ 19 μέχρι 39 διὰ τὰς μὴ διαφιλονεικουμένας ὑποθέσεις. Τὰ ἐπιμίσθια τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως τῆς Ἰρλανδίας, ἔχοντος 5 χιλ. λιρῶν ἐτήσιον χορηγήματα, ἀνέβησαν ἀπὸ 989 ἕως 1,722 λιρῶν κατὰ τοῦ γενικοῦ συμβούλου τῆς Ἰρλανδίας, ἔχοντος διςχιλίων λιρῶν μισθοδοσίαν, ἀνῆλθον ἀπὸ 427 ἕως 788 λιρῶν.

+

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τὴν ἀριστοκρατικὴν συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, τὸ Δυτικὸν Ἄκρον, ἐπέδραμε στίφος γυναικῶν, αἵτινες κηρύττουσιν ὡς ἐπάγγελμα αὐτῶν τὴν ἐξωραΐσιν τοῦ γυναικείου φύλου. Αἱ γυναῖκες αὗται σπουδαίως ἐπαγγέλλονται ὅτι θὰ εὐμορφύνουν πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἤθελε πληρωσθὴ πρὸς τοῦτο ἀπὸ 60 μέχρι 180 λιρῶν στερλινῶν. Αμερικανίδες δὲ τις πληρώνεται 30 λίρας τὴν ἐβδομάδα, καὶ ὑποβάλλει τὰς πελάτιδάς τῆς εἰς ἰδιάζουσάν τινα θεωρασίαν καὶ δίδεται ἐπὶ ἐξ ἡ ὀκτώ μηνῶν διακοῦσαν, κατόπιν τῶν ὁποίων ὑπόσγεται, διὰ τῶν βοτάνων καὶ

τῶν μεθόδων τῆς, νὰ καθιστᾷ τὰς λαίδας πολὺ ὠραιότερας παρ' ὅσον ἡ φύσις τὰς ἔπλασεν. Ἐλπίζεται ὅτι κατόπιν θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Εὐρώπην τὴν ἡπειρωτικὴν. Ἴσως ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα λοιπόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐμμεθα εὐχαριστημένοι διότι εἴμεθα εὐτυχεῖς, καὶ δὲν εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι εἴμεθα εὐχαριστημένοι.

Ἔοικεν μὰς τὴν ζωὴν βασιλεύμεθα διὰ τὰ μανθάνωμεν καὶ διὰ τὸ ἀπομανθάνωμεν. Τὸ εὐτερον εἰνεῖ πολλὰς ὑπεριμωτέρας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην | ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ, παρόντων τοῦ πρέσβειος τῆς Γαλλίας, τῶν διευθυντῶν πασῶν τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, τοῦ πρυτάνεως τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις λογίων. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Ὁμὸν ἀνήγγειλεν ἐν πρώτοις μετὰ λύπης τὸν θάνατον τοῦ ἀρχαιολόγου καὶ ἄλλοτε ἑταίρου τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ρεϊμάν. Κατόπιν ἀνεκοίνωσε διαφόρους ἐπιγραφὰς ἐξ Ἄλμου-ριῦ, ἐξ ὧν φέρονται εἰς φῶς, μεταξύ ἄλλων, καὶ νέα ὄλως γεωγραφικὰ ὀνόματα ἀρχαίων πόλεων. Ἀνεκοίνωσε προσετι διαφόρους ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν νήσων Κῶ, Λέσβου, Κυζίκου, Κίου, Φιλαδεφείας, Ἀπαμείας, Κελαινῶν, Ἐρυθραίας. Εἶτα ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ ἀγάλματος εὐρεθέντος ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅπερ ἄλλο μὲν ἐξελάμβανον ὡς ἔργον προϊστορικῆς τέχνης, ἄλλοι δὲ ὡς ἀπομίμησιν αἰγυπτιακῆς καὶ ἄλλοι ὡς Γοθικῆς, ὁ δὲ κ. Ὁμὸν ἐπιβεβαιώσας τὴν γνώμην τοῦ Heuzey, παρέστησεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ μεταξύ τοῦ Γ' καὶ Ε' αἰῶνος π. Χ. χρονικὸν διάστημα καὶ ὅτι ἐν τῇ κατασκευῇ αὐτοῦ ἐπέδρασαν ἡ φοινικικὴ τέχνη καὶ ἡ τῆς ἐν τῇ Ἰσθρικῇ χερσονήσῳ Ἑλληνικῆς ἀποικίας. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἐπιβεβαιώσας καὶ εἰς τὸ ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος ἀγάλμα εὐρέθη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς χερσονήσου, ὅπου ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία. Κατόπιν ὁ ἑταῖρος τῆς Σχολῆς κ. Chamonard ἐπέδειξε φωτογραφίας τοῦ ἐν Λαγίνα τῆς Καρίας ναοῦ τῆς Ἐκάτης καὶ τῶν κοσμοῦντων τὴν ζωοφόρον αὐτοῦ ἀναγλύφων· ὑπεστήριξε δὲ ὅτι ὁ ναὸς οὗτος εἶνε ἀπομίμησις τοῦ ἐν Περγάμῳ ναοῦ.

— Κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐνηργήθησαν ἐν Ἀρχαδίᾳ ἀνασκαφαὶ διαπρὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Β. Λεονάρδου. Ἐγένοντο δὲ αἰσκαφαὶ ἐν τῷ δήμῳ Ἐλευσίνος μεταξύ τῶν ἀρχαίων πόλεων Ψωφίδος καὶ Θελοπούσης προκλιθεῖσαι μὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς πρὸ ἐτῶν εὐρέσεως ἀγάλματος γυναικὸς γονυκλινούς, εὐτυχῆσαι δὲ διὰ τῆς ἀποκαλύψεως δύο ἀγλύφων ναῶν. Τὰ παρὰ τὸν Λάδωνα ποταμὸν μέρη, ἐνθα ἔκειτο τὸ ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος, δὲν ἐξηφρευθήσαν, διότι ἐνεκα τῆς μακρῶν χωρίων θέσεως ἀποβαίνει δυσχερὲς στάτη ἐν καιρῷ χειμῶνος ἡ ἐκεῖ ἐργασία. Αἱ ἀλλαγῶς ὁμοι γενόμεναι σκαφικαὶ ἔρευναί ὑπῆρξαν ὅπωςδὴ ποτε εὐτυχεῖς. Τῶν δύο εὐρεθέντων ναῶν ὁ μὲν ἐπὶ ὑψηλῆς ἀκροπόλεως παρὰ τὸ χωρίον Βάγγλιαν κείμενος ἦν ὄλως γυμνὸς εὐρημάτων. Ἐν αὐτῷ σώζεται τὸ ὀ-

πόβαθρον, ἐφ' οὗ ἦν τὸ ἀπολεσθὲν ἀγάλμα τοῦ λατρευομένου θεοῦ, ἐκ τοῦ σχήματος δὲ αὐτοῦ κυρίως εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς ἀνήκει εἰς τὸν Δία καθήμενον ἐπὶ θρόνου. Ἡ οἰκοδομία τοῦ ναύσκου τούτου ἔχοντος μήκος 9 μ. καὶ πλάτος 6 μ. ἀνάγεται εἰς καλοὺς ἑλληνικοὺς χρόνους. Ὑλὴ δέ, ἐξ ἧς ὠκοδομήται τὸ κτίριον τοῦτο (ἴχθουν τὰ σωζόμενα κάτω μέρη τῶν τοίχων) ὡς καὶ τὰ ἄλλα, περὶ ὧν κατωτέρω, εἶνε ὁ ἐγχώριος λευκὸς τιτανόλιθος κεκομμένος συνήθως εἰς πλάκας, μαρμάρου δὲ οὐδὲ σύντριμμά που εὐρέθη, ὅπερ ἄλλως ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ διὰ τὸ δύσβατον τοῦ τόπου δυσχεροῦς τῆς μεταφορᾶς. Ὁ δὲ ἕτερος ναὸς παρὰ τὸ χωρίον Δίβριτσαν εὐρεθεῖς καὶ εἰς ὕψος 0,80 μ. σωζόμενος, ἔχων δὲ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ὁ προηγούμενος πλάτος, διπλάσιον δὲ μήκος, ὑπῆρξε πλουσιώτερος εἰς εὐρήματα. Καὶ τούτου μόνον τὸ βᾶθρον (ἄνευ τοῦ ἀγάλματος) εὐρέθη κατὰ χώραν ὑποδηλοῦν διὰ τοῦ σχήματος, ὅτι ἡ λατρευομένη θεότης ἦτο μία καὶ πιθανῶς ὀρθία. Ἐκ τῆς αὐτοῦ εὐρεθείσης κεφαλῆς πηλίνου εἰδωλίου Ἀθηνᾶς, ἐκ δίσκου πηλίνου φέροντος γοργόνειον καὶ ἐξ αἰγμάτων δοράτων (σιδηρῶν) κρινόμενος ὁ ναὸς ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐκ κρατηριδίου χαλκοῦ, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ Κόρα καὶ ἐκ 15 περίπου κεφαλῶν πηλίνων εἰδωλίων νεαρῆς γυναικὸς (σημειωθῆτω ὅτι ἀνδρικοῦ εἰδωλίου οὐδὲ τεμάχιον εὐρέθη) εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς ἀνήκει εἰς τὴν Κόρην, καίτοι δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις. Ἐκ τῶν εὐρημάτων, ἐν οἷς μείζας ἀξία εἶνε καὶ δύο χαλκᾶ μικρὰ κύμβαλα καὶ ὀνοχοῖδιον, συνάγεται ὅτι ὁ ναὸς διετηρεῖτο τοῦλάχιστον μέχρι τῶν τελευταίων ἑλληνικῶν χρόνων. Ἐν τέλει μνημονευθῆτω καὶ ἕτερον κτίριον ἀνασκαφῆν παρὰ τὸ χωρίον Βούτσι. Μῆκος καὶ πλάτος ἔχει τὰ αὐτὰ καὶ ὁ ἐν Βάγγλιᾳ ναὸς. Ἡ εἰσοδος αὐτοῦ καίτοι ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν μακρῶν πλευρῶν, διαίρειν δὲ οὐδεμίαν φέρει· ἴσως αὐτοῦ ποῦ ἔκειτο τὸ ἱερὸν τοῦ Καουστίου Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ ἐν λόγῳ κτίριον ἦτο οἶκος τοῦ ἱερέως ἢ ἄλλου. Σημειώσεως ἀξίον φαίνεται ὅτι οὐδαμῶς σκεδόν εὐρέθη κίονος ἢ θριγκοῦ τεμάχιον. Ἡ ἔλλειψις αὕτη, καίτοι δὲν δικαιοῖ προΐσματα περὶ τῆς ἀρχῆθεν ἀνυπερβίας τοιοῦτων λιθίνων ἀρχιτεκτονικῶν μερῶν, εἶνε ὅπωςδὴ ποτε διδακτικὴ συνδυαζομένη καὶ πρὸς ἄλλας ἀναλογίας καὶ σχέσεις. Ἡ οἰκοδομικὴ τέχνη ἐν τοῖς ἀποκέντρους τοῦτοις τόποις ἴσκειτο κατ' ἄπλοους κανόνας καὶ τύπους, ἐκ πλίνθων δὲ καὶ ῥύλων πιθανῶς συνέκιντο πλεῖστα τῶν οἰκοδομημάτων μέρη. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, αἵτινες ἄλλως καὶ μέχρι τοῦδε ἀπέληξαν εἰς εὐάρεστα ἀποτελέσματα, εἶτι αἰσιώτερα προσιωνίζονται ἐπὶ τῇ μελλούσῃ ἐπαναλήψει τῶν ἐκεῖ ἐρευνῶν, ὅτε καὶ πιθανώτατα θὰ καθορισθῇ ἡ θέσις τοῦ τῆς Δήμητρος Ἱεροῦ καὶ τῶν παρὰ Πανσανίᾳ καταγεγομένων χωρίων. Ταῦτα κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος.»

Φιλολογικά

Καθηγητῆς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λιβερούλης διωρίσθη ὁ κ. Κ. Κουρῆς. Ὁ κ. Κουρῆς, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἀριστα κατηρτισμένος διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν εἰς ἣν ἐκλήθη, βεβαίως θὰ εὐδοκίμησῃ εἰς ταύτην, θὰ ἐργασθῇ δὲ τελεσφόρως καὶ ὑπὲρ τῆς σπουδῆς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῆς νεοελληνικῆς προφορᾶς καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων.

Καλλιτεχνικά

Ὁ ἀντιθεσιαλιστὴς τῆς Βαυαρίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀρχιεπισκοπὴν τῶν Καθολικῶν τὰς εἰκόνας τῶν ἀειμνήστων βασιλέων τῆς Ἑλ-